

РЕШЕНИЕ НА ПЪРВОИНСТАНЦИОННИЯ СЪД (трети състав)

14 март 2007 година *

По дело T-107/04,

Aluminium Silicon Mill Products GmbH, установено в Zug (Швейцария),
представявано от адв. A. Willems и адв. L. Ruessmann, avocats,

жалбоподател,

срещу

Съвет на Европейския съюз, представяван от г-н M. Bishop, в качеството на
представител, подпомаган от адв. G. Berrisch, avocat,

ответник,

подпомаган от

Комисия на Европейските общности, за която се явяват г-н T. Scharf и
г-жа K. Talabér Ricz, в качеството им на представители,

встъпила страна,

* Език на производството: английски.

което има за предмет жалба за отмяна на Регламент (ЕО) № 2229/2003 на Съвета от 22 декември 2003 година за налагане на окончателно антидъмпингово мито и окончателно събиране на временното мито, наложени върху вноса на силиций с произход от Русия (ОВ L 339, стр. 3; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 33, стр. 61),

**ПЪРВОИНСТАНЦИОННИЯТ СЪД НА
ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ (трети състав),**

състоящ се от: г-н М. Jaeger, председател, г-жа V. Tiili и г-н О. М. Czúcz, съдии,
секретар: г-жа С. Kristensen, администратор,

предвид изложеното в хода на писменото производство и на съдебното заседание от 9 ноември 2005 г.,

постанови настоящото

Решение

Факти в основата на спора

- 1 Жалбоподателят е дружество, учредено в съответствие с швейцарското законодателство и осъществяващо дейност в областта на продажбата и пускането на полуготови изделия от силиций на общностния пазар. Дружеството купува силиций от двама производители, SUAL Kremny-Ural LLC (SKU) и JSC ZAO Kremny (ZAO). Тези две дружества принадлежат на ОАО SUAL (SUAL). Тъй като последното и жалбоподателят са обект на краен контрол от един и същи акционер, а именно SUAL International Ltd, SKU и ZAO се явяват свързани с жалбоподателя производители.

- 2 Силициевият метал е продукт, който се продава под формата на парчета, зърна, гранули или прах, произведени с различни качества в зависимост най-вече от съдържанието на желязо и калций и от наличието на други микроелементи. По отношение на продукта, предмет на настоящото дело, а именно силиций със съдържание на силиций между 95 % и 99,99 %, на общностния пазар могат да бъдат разграничени две категории потребители: потребителите в химическата промишленост, по-голямата част от които са производители на силикони, и потребителите в металургичната промишленост, произвеждащи алуминий.

- 3 По жалба, подадена от EuroAlliages (Liaison Committee of the Ferro-Alloy Industry) [Посреднически комитет на металургичната индустрия], Комисията образува антидъмпингова процедура във връзка с вноса на силиций с произход от Русия, по реда на Регламент (ЕО) № 384/96 на Съвета от 22 декември 1995 година за защита срещу дъмпингов внос на стоки от страни, които не са членки на Европейската общност (ОВ 1996, L 56, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 12, стр. 223), изменен последно с Регламент (ЕО) № 1972/2002 на Съвета от 5 ноември 2002 година (ОВ L 305, р. 1, Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 30, стр. 38, наричан по-нататък „основен регламент“). Известието за започване на процедурата е публикувано на 12 октомври 2002 г. (ОВ С 246, р. 12).

- 4 На 10 юли 2003 г. Комисията приема Регламент (ЕО) № 1235/2003, установяващ временно антидъмпингово мито върху вноса на силиций с произход от Русия (ОВ L 173, стр. 14, наричан по-нататък „временен регламент“). Въз основа на разследването на дъмпинга и вредата, извършено от нея в периода между 1 октомври 2001 г. и 30 септември 2002 г. (наричан по-нататък „период на разследване“ или „ПР“), и след преценка на тенденциите по отношение на вредата между 1 януари 1998 г. и края на периода на разследване (наричан по-нататък „разглеждан период“), тя определя временното антидъмпингово мито на 25,2 %, приложимо спрямо произхождащия от Русия и произведен от SKU и ЗАО силиций с тегловен процент силиций под 99,99 % и с код NC 2804 69 00.

- 5 Временният регламент описва тенденциите, свързани с редица икономически показатели за състоянието на европейския пазар на силиций, на руските производители износители и на производството на Общността, като част от съдържащите се в него данни са възпроизведени по-долу:

Таблица № 1

Потребление в Общността (според обема на продажби)

	1998 г.	1999 г.	2000 г.	2001 г.	ПР
Тона	290 684	325 234	388 938	373 950	371 540
Индекс Тенденция	100	112 + 12 %	134 + 20 %	129 - 4 %	128 - 1 %

Таблица № 3

Пазарен дял на вноса от Русия (според обема на продажби)

	1998 г.	1999 г.	2000 г.	2001 г.	ПР
Процент от пазара на ЕС	3,7	1,9	3,6	4,5	4,8
Тенденция (процентни точки)		- 1,8 %	+ 1,7 %	+ 0,9 %	+ 0,3 %

Таблица № 4

Средна цена на дъмпинговия внос

	1998 г.	1999 г.	2000 г.	2001 г.	ПР
В евро	1048	963	1131	999	929
Индекс Тенденция	100	92 - 8 %	108 + 17 %	95 - 12 %	89 - 7 %

Таблица № 8

Обем на продажби (на производството на Общността)

	1998 г.	1999 г.	2000 г.	2001 г.	ПР
Тона	86 718	114 587	133 568	128 219	136 421
Индекс Тенденция	100	132 + 32 %	154 + 17 %	148 - 7 % [- 4 % вж. точка 87 по-долу]	157 + 6 %

Таблица № 9

Продажна цена на силиция на производството на Общността

	1998 г.	1999 г.	2000 г.	2001 г.	ПР
Евро за тон	1 415	1 184	1 231	1 271	1 185
Индекс Тенденция	100	84 - 16 %	87 + 4 %	90 + 3 %	84 - 7 %

Таблица № 10

Пазарен дял (на производството на Общността)

	1998 г.	1999 г.	2000 г.	2001 г.	PE
Процент от пазара	29,8	35,2	34,3	34,3	36,7
Индекс	100	118	115	115	123

Таблица № 12

Рентабилност (на производството на Общността)

	1998 г.	1999 г.	2000 г.	2001 г.	PE
Рентабилност (в проценти)	12,6	1,8	5,0	1,7	- 2,1
Тенденция		- 10,8 %	+ 3,2 %	- 3,3 %	- 3,8 %

- 6 На 22 декември 2003 г. Съветът приема Регламент (ЕО) № 2229/2003 за налагане на окончателно антидъмпингово мито и окончателно събиране на временното мито, наложени върху вноса на силиций с произход от Русия (ОВ L 339, стр. 3; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 33, стр. 61, наричан по-нататък „обжалваният регламент“). Обжалваният регламент налага антидъмпингово мито от 22,7 % върху вноса на силиций, произведен от SKU и ЗАО.

Производство и искания на страните

- 7 С жалба, подадена в деловодството на Първоинстанционния съд на 16 март 2004 г., жалбоподателят започва настоящото производство по обжалване.

- 8 С Определение на председателя на трети състав на Първоинстанционния съд от 26 януари 2005 г. Комисията е конституирана като страна, подпомагаща Съвета. Тя обаче не представя писмено становище.
- 9 Въз основа на доклада на съдията докладчик Първоинстанционният съд (трети състав) решава да започне устната фаза на производството и чрез процесуално-организационни действия кани страните да отговорят писмено на някои въпроси. Страните се съобразяват с това искане в определения срок.
- 10 В хода на заседанието, проведено на 9 ноември 2005 г., страните излагат устно становищата си и отговарят на поставените от Първоинстанционния съд въпроси.
- 11 Жалбоподателят моли Първоинстанционния съд:
- да допусне разглеждане на жалбата,
 - да отмени обжалвания регламент, доколкото същият установява мито върху износа на SKU и ЗАО,
 - осъди Съвета да заплати разноските.

12 Съветът моли Първоинстанционния съд:

- да отхвърли жалбата,

- да осъди жалбоподателя да заплати разноските.

Относно искането за отмяна

13 В подкрепа на искането си за отмяна жалбоподателят излага пет основания. Първото основание, свързано с определението за сходен продукт, за което се твърди, че е неправилно, произтича от явна грешка в преценката и от нарушение на член 1, параграф 4 и на член 6, параграф 7 от основния регламент. Второто основание, отнасящо се до определянето на експортната цена, се основава на нарушение на член 2, параграф 9 от основния регламент и на член 253 ЕО. Третото основание, свързано с установяването на съществена вреда, произтича от нарушение на член 3, параграфи 2 и 5 от основния регламент, на членове 3.1 и 3.4 от Споразумение за прилагане на член VI на общото споразумение по митата и търговията (1994) (ОВ L 336, 1994 г., стр. 103; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 10, стр. 112), съдържащо се в приложение 1А към Споразумението за създаване на Световната търговска организация (СТО), както и на член 253 ЕО. Четвъртото основание, отнасящо се до причинно-следствената връзка между твърдения дъмпингов внос и вредата, се основава на нарушение на член 3, параграфи 2, 6 и 7 от основния регламент, на членове 3.1 и 3.5 от Споразумение за прилагане на член VI на общото споразумение по митата и търговията (1994), на явна грешка в преценката и на нарушение на член 253 ЕО. Петото основание, свързано с метода, използван за установяване на степента на отстраняване на вредата, се основава на нарушение на член 3, параграф 3 от основния регламент и на член 253 ЕО.

- 14 Първоинстанционният съд счита, че на първо място следва да се прецени първата точка от третото основание, свързана с нарушение на основния регламент при установяването на съществена вреда по смисъла на член 3 от посочения регламент, и на първата точка от четвъртото основание, свързана с нарушение на основния регламент поради твърдяна неправилна констатация на причинно-следствена връзка между установената с обжалвания регламент вреда и антидъмпинговия внос.

Доводи на страните

- 15 Жалбоподателят припомня, че според обжалвания регламент между 1998 г. и 2000 г. показателите за наличие на вреда отчитат положителна тенденция за производството на Общността, а след това между 2000 г. и периода на разследване отрицателна тенденция, по-конкретно що се отнася до цените. Впрочем той поддържа, че институциите на Общността не са известили, че основният спад на цените на производството на Общността е настъпил в периода 1998—1999 г.
- 16 На следващо място, във връзка с твърдението, съдържащо се в съображение 44 от обжалвания регламент, според което „между 2000 г. и периода на разследване, [...] почти всички показатели [за състоянието на производството на Общността] леко се повишиха, останаха непроменени или спаднаха“, той посочва, че единствените показатели, отчели отрицателна тенденция, са били свързани с цените, рентабилността и паричния поток, докато другите показатели били отбелязали само положителна тенденция. В това отношение жалбоподателят напомня по-конкретно увеличаването на продукцията и на производствения капацитет на производството на Общността. Освен това той подчертава, че спадът на цените съвпада с ясно изразено увеличаване на продукцията, производствения капацитет, обема на продажби и пазарните дялове на предприятията от Общността. Така през 1999 г. и през периода на разследване производителите в Общността са реализирали печалби съответно от 32 % и 6 % от обема си на продажби.

- 17 На довода на Съвета, според който, с изключение на трите показателя, посочени по-горе, равнището и възвращаемостта на инвестициите също са отбелязали отрицателна тенденция, жалбоподателят възразява, че това е логичен резултат от факта, че между 1998 г. и 2000 г. производството на Общността е осъществило значителни инвестиции, за да увеличи продукцията си в отговор на нарастналото търсене, и че през следващите години това равнище на инвестиции не е могло да бъде запазено и съответно търсенето е намаляло.
- 18 Според жалбоподателя изложените твърдения показват, че Съветът не е отчетел някои от изброените фактори и не е преценил правилно тези, които е взел предвид, което представлява нарушение на член 3, параграф 5 от основния регламент.
- 19 Накрая, в хода на заседанието жалбоподателят е отбелязал, че констатацията, направена в съображение 46 от обжалвания регламент, според която между 2000 г. и периода на разследване пазарният дял на производството на Общността е намалял, е неправилна, тъй като данните, възпроизведени във временния регламент, я опровергават.
- 20 По отношение на преценката на причинно-следствената връзка, за която се твърди, че е неправилна, жалбоподателят счита, че увеличаването на търсенето на силиций е било от решаващо значение за по-високата рентабилност на производството на Общността. Положителната тенденция, отбелязана между 1998 г. и 2000 г., и по-специално значителното увеличаване на продукцията и продажбите, се дължало главно на нарастналото с 32 % търсене на силиций, а не на решенията на производството на Общността да инвестира в нови производствени мощности.

- 21 Също така спадът на цените (и на рентабилността) на производството на Общността между 2000 г. и периода на разследване отразявал главно спада на търсенето на силиций и обстоятелството, че производството на Общността било увеличило пазарния си дял в рамките на един свиващ се пазар, следвайки политика на агресивни цени. Жалбоподателят добавя, че желанието за толкова бързо увеличаване на обема на продажби към потребители в металургичната промишленост (единствен пазар на силиций от Русия, наричан по-нататък „руския внос“) естествено изисквало значително понижаване на продажните цени и довело до намаляване на цените (с 19 %), което било далеч по-съществено от спада на цените на руския внос (11 %). Ето защо продажбите и цените на производството на Общността не били засегнати от руския внос.
- 22 Освен това жалбоподателят изтъква, че нарастването на пазарния дял на руските производители износители между 2000 г. и периода на разследване представлявало само половината от увеличаването на пазарния дял на производителите от Общността. Във всички случаи би било немислимо с пазарен дял под 5 % руските производители износители да определят цените на европейския пазар.
- 23 Жалбоподателят поддържа, че в писмената си защита Съветът нито оспорва, нито разглежда определящите факти. Тези факти са следните: на първо място, през 2001 г. настъпило спиране на увеличаването на търсенето от страна на химическата промишленост, а в периода на разследване — значителен спад на продажбите от производители от Общността на потребители в химическата промишленост. На второ място, в периода на разследване било отбелязано значително увеличаване на обема на продажби от производители от Общността на потребители в металургичната промишленост. Това била една от основните причини за спада на средната цена, определяна от производството на Общността. На трето място, имало едновременно спад с около 10 % на цените, определяни от производителите от Общността по отношение на потребителите в металургичната промишленост. На четвърто място, спадът на цените бил значително по-голям от спада на цените на руския внос през разглеждания период.

- 24 Що се отнася до разликата между цените, определяни от руските производители износители, и тези на производителите от Общността, жалбоподателят счита, че множество елементи обясняват тази разлика, като например разликата в сместа от продукти или разликата в цените на местните продукти.
- 25 Относно изложения от Съвета довод, основан на твърдения кумулативен ефект на спада на цените, определяни от руските производители износители между 2000 г. и периода на разследване, жалбоподателят възразява, че руските цени вече са били значително по-ниски от средната цена на производството на Общността през 2000 г. и че руският внос представлявал приблизително една десета от пазарния дял на производството на Общността, което показва, че цените на руския внос не представлявали съществен конкурентен фактор по отношение на цените на производството на Общността.
- 26 Накрая, той изтъква, че доколкото не представят фактите в тяхната цялост и не вземат предвид всички известни фактори, които увреждат производството на Общността и са различни от дъмпинговия внос, общностните институции са нарушили член 3, параграфи 2, 6 и 7 от основния регламент.
- 27 По отношение на установяването на съществена вреда Съветът подчертава, че макар между 1998 г. и 1999 г. да е настъпил съществен спад на цените, последните след това се повишили, а впоследствие, между 2001 г. и края на периода на разследване, отново се понижали значително. Второто намаляване на цените настъпило успоредно с увеличаването на руския внос. Той отбелязва също така, че между 2000 г. и периода на разследване цените, рентабилността и паричният поток показали отрицателна тенденция. Освен това инвестициите намалели с 26 %, тяхната възвращаемост — с 26,1 %, а увеличението на средната заплата било по-ниско от процента на инфлация (по-малко от 1 % годишно). Същото важало за целия разглеждан период.

- 28 Що се отнася до довода на жалбоподателя, според който отрицателната тенденция на равнището на инвестициите и тяхната възвращаемост се дължала на съществени инвестиции в производствения капацитет (точка 17 по-горе), Съветът възразява, че той е необоснован и неточен, доколкото производственият капацитет на производството на Общността се увеличавал постоянно до 2001 г.
- 29 Съветът счита също така, че противно на твърдението на жалбоподателя, между 2000 г. и периода на разследване не е имало голямо увеличаване на обема на продажби, нито пък сериозно нарастване на пазарния дял. През този период обемът на продажби на производството на Общността се е увеличил с 2 %, а пазарният му дял с 2,4 процентни точки. Във връзка с това Съветът изрично признава по време на съдебното заседание, че обжалваният регламент съдържа грешка в съображение 46, посочващо, че пазарният дял на производството на Общността силно е намалял, но изтъква, че жалбоподателят се е позовал на това обстоятелство за първи път в хода на заседанието, което прави довода ненавременен и като такъв — недопустим по смисъла на членове 44 и 46 от Процедурния правилник.
- 30 Съветът счита по принцип, че твърденията на жалбоподателя във връзка с нарушаването на основния регламент са неоснователни и че правилно е изследвал всички фактори, свързани със вредата, в съображения 33—73 от временния регламент и в съображения 37—48 от обжалвания регламент.
- 31 Освен това според него жалбоподателят не уточнява нито неизследваните фактори, нито основанието да счита извършената преценка за недостатъчна. Във връзка с това той се позовава на Определение на Съда от 1 февруари 1993 г. по дело Moat/Комисия (С-318/92 Р, Recueil, стр. I-481) и на Решение на Първоинстанционния съд от 12 януари 1995 г. по дело Viho/Комисия (T-102/92, Recueil, стр. II-17), според които твърденията трябва да бъдат точно изложени в исковата молба или жалбата.

- 32 По отношение на причинно-следствената връзка между вредата и дъмпинговия внос Съветът поддържа, че наличните данни противоречат на твърдението, според което производството на Общността е имало основна роля при определянето на продажните цени по отношение на потребителите в металургичната промишленост. Той припомня, че между 2000 г. и периода на разследване средните руски цени са били константно по-ниски от средните цени на производството на Общността и че същото важало и когато се вземат предвид единствено продажбите в металургичната промишленост.
- 33 След това той оспорва довода на жалбоподателя, че не е възможно руските цени да са предизвикали спада на цените на производството на Общността, тъй като последните биха причинили по-голям спад от този на руските цени. Във връзка с това той отбелязва, че руските цени са намалели с 11 % през целия период на разследване. Освен това поддържа, че за целите на анализа на причинно-следствената връзка степента на спада на цената на дъмпинговия внос и тази на цените, определяни от производството на Общността, е ирелевантна, при положение че вносната цена е по-ниска от определяната от производството на Общността. Доколкото след 2000 г. руските цени са били значително по-ниски от тези на производството на Общността и впоследствие допълнително са намалели, е уместно да се приеме, че цената на руския внос е причина за спада на цените в Общността.
- 34 Съветът счита за необоснован довода на жалбоподателя, според който намаляването на цените и на рентабилността на производството на Общността между 2000 г. и периода на разследване отразява свиването на пазара. Във връзка с това той поддържа, че между 2000 г. и периода на разследване обемът на продажби на производството на Общността леко е нараснал. От това заключава, че намаляването на търсенето не е засегнало продажбите на производството на Общността. Нещо повече, слабо увеличение на пазарния дял на производството на Общността през посочения по-горе период представлявало логична последица от стабилността на продажбите в рамките на един свиващ се пазар. Той припомня освен това, че през този период жалбоподателят също е придобил пазарни дялове.

- 35 Съветът също така отрича последиците от увеличаването на пазарния дял на производството на Общността върху определяните от него цени. Той поддържа, че в съображение 52 от временния регламент Комисията е разгледала този въпрос и е счела, че през 2001 г. производството на Общността е загубило обеми на продажби, опитвайки се да поддържа цените си, а през периода на разследване си е възвърнало загубените обеми чрез продажби на по-ниски цени. Въз основа на тази хипотеза Съветът заключава, че производството на Общността се намирало в затруднено положение поради руската конкуренция, характеризираща се със значително занижаване на цените и чувствително увеличаване на обемите на продажби на потребителите в металургичната промишленост. Като обобщение увеличението на обемите на продажби на производството на Общността и намаляването на цените в периода на разследване представлявали защитни мерки, приети в отговор на констатирания през 2001 г. спад на обемите и новото намаляване на руските цени.
- 36 Съветът счита, че наличните данни подкрепят неговото заключение. Според него жалбоподателят не оспорва, че руските цени са били винаги по-ниски от общностните цени дори при отчитане единствено на продажбите от производството на Общността към потребителите в металургичната промишленост.
- 37 По отношение на довода на жалбоподателя, че руският внос не би могъл да упражнява истински натиск върху цените на производството на Общността поради слабия си пазарен дял, Съветът посочва, че този довод е неотносим, тъй като между 2000 г. и началото на разследването вносът от Русия винаги е бил по-висок от минималното равнище.
- 38 По отношение на аргументите на жалбоподателя във връзка с въздействието на намаляването на търсенето на силиций, предназначен за химическата промишленост, Съветът поддържа, че те също са неточни. В това отношение той отбелязва, че както е обяснил в съображение 63 от обжалвания регламент, през периода на разследване спадът на продажбите на производството на Общността към потребители в химическата промишленост е бил в размер на

4 783 t силиций. Този обем представлявал едва 1,3 % от общото потребление в Общността. При все това през същия период вносът от Русия се увеличил на 18 000 t, или 4,8 % от общото потребление в Общността. Съветът твърди, че тези продажби, и в резултат на това намаляването на търсенето на силиций, предназначен за химическата промишленост, не могат да поставят под съмнение причинно-следствената връзка между дъмпинговия внос и вредата, претърпяна от производството на Общността.

39 Що се отнася по принцип до нарушението на основния регламент, Съветът твърди, че жалбоподателят неправилно е възприел тези документи. Според него член 3, параграф 2 от основния регламент не изисква от институциите да излагат фактите в тяхната цялост. Тези разпоредби задължавали институциите да изследват фактите по обективен начин, което те са направили както в обжалвания регламент, така и във временния регламент. Той счита също, че жалбоподателят не уточнява в достатъчна степен фактите, които институциите били пропуснали да изложат.

40 Комисията подкрепя аргументацията на Съвета.

Преценка на Първоинстанционния съд

По първата точка от третото основание, свързано с нарушение на основния регламент поради съдържаща се в обжалвания регламент неправилна преценка на показателите за вредата

41 Член 3, параграф 2 от основния регламент предвижда следното:

„Установяването на вреда се основава на достоверни доказателства и обективно изследване на следните два фактора: а) обем на дъмпинговия внос

и ефект на този внос върху цените на подобни стоки на пазара на Общността и б) последвалото от този внос въздействие върху производството на Общността“.

- 42 Що се отнася до изследването на въздействието на дъмпинговия внос върху съответното производство на Общността, член 3, параграф 5 от основния регламент предвижда следното:

„[Това изследване] включва оценка на всички фактори и показатели, които имат отношение към състоянието на това производство, [...] значението на действителния дъмпингов марж, действителния или потенциален спад на продажбите, печалбите, продукцията, пазарния дял, производителността, възвръщаемостта на инвестициите или натоварването на мощностите; факторите, отразяващи се върху цените в Общността, действителното или потенциално отрицателно влияние върху паричния поток, наличностите, заетостта, заплатите, ръста, способността за привличане на капитали или инвестиции. Гореизброените фактори и показатели не изчерпват всички потенциално възможни и един или повече от тях не могат да бъдат от решаващо значение при вземане на решение“.

- 43 Според установената съдебна практика установяването на вредата предполага преценка на сложни икономически въпроси. В този контекст институциите на Общността разполагат с право на широка преценка (Решение на Съда от 7 май 1991 г. по дело Nakajima/Съвет, С-69/89, Recueil, стр. I-2069, точка 86 и Решение на Първоинстанционния съд от 28 септември 1995 г. по дело Ferchimex/Съвет, Т-164/94, Recueil стр. II-2681, точка 131). Следователно общностният съд трябва да ограничи контрола си до проверка на изпълнението на процесуалните правила, съответствието с действителността на фактите, установени с оглед на извършването на оспорвания избор, липсата на явна грешка при преценката на тези факти и липсата на превишаване на власт (Решение на Първоинстанционния съд по дело Ferchimex/Съвет, цитирано по-горе, точка 67 и Решение на Първоинстанционния съд от 28 октомври 1999 г. по дело EFMA/Съвет, Т-210/95, Recueil, стр. II-3291, точка 57).

44 Следователно в конкретния случай е уместно да се прецени дали Съветът е превишил в рамките на обжалвания регламент правото си на широка преценка при установяването на съществена вреда за производството на Общността.

45 Съображение 44 от обжалвания регламент, възпроизвеждащо точка 71 от временния регламент предвижда:

„По отношение на показателите на вредата, [...] положителните тенденции за производството на Общността възникнаха между 1998 г. и 2000 г. За сметка на това между 2000 г. и периода на разследване почти всички показатели или само леко се повишиха, или останаха непроменени, или спаднаха. Именно през този период е най-осезаема съществената вреда, претърпяна от производството на Общността“ [неофициален превод]

46 Съображение 45 от обжалвания регламент предвижда следното:

„[О]тносително доброто представяне на производството на Общността до 2000 г. се дължи пряко на взетите от производството на Общността решения за инвестиране в допълнителни производствени съоръжения на Общността. Ето защо през този период производството, производственият капацитет, обемът на продажбите, пазарният дял, заетостта и производителността на производството на Общността се увеличиха.“ [неофициален превод]

47 За следващия период, тоест за периода между 2000 г. и периода на разследване, в съображение 46 от обжалвания регламент Съветът уточнява следното:

„[П]оради увеличаването на дъмпинговия внос с ниски цени от Русия положението на производството на Общността се влоши. Пазарният дял, паричният поток, инвестициите и възвращаемостта на инвестициите отбелязаха съществен спад.“ [неофициален превод]

48 Освен това в съображение 47 от обжалвания регламент Съветът посочва, че „[о]свен това отбелязаната тенденция по отношение на други свързани с вредата фактори, и по-специално спадът на рентабилността и на продажните цени на производството на Общността през разглеждания период, доведоха до извода, че производството на Общността претърпя съществена вреда.“ [неофициален превод]

49 От това той заключава в съображение 48 от обжалвания регламент, че „производството на Общността претърпя съществена вреда през периода на разследване, по-специално по отношение на цени и рентабилност“, и че „[з]аключенията, изложени в номерирани съображения 71—73 от временния регламент, се потвърждават“.

50 На първо място жалбоподателят упреква Съвета, че не е взел предвид факта, че спадът на цените, определяни от производството на Общността, не е настъпил единствено между 2000 г. и периода на разследване, а също и между 1998 г. и 1999 г.

51 В това отношение следва да се посочи, че според съдържащите се във временния регламент данни цената, определяна от производството на Общността, първоначално е отбелязала силен спад с 16 % през 1999 г., след това се е покачила с 4 % през 2000 г. и с 3 % през 2001 г. и накрая е намаляла със 7 % през периода на разследване. Така през периода на разследване, продажната цена отново е намаляла до нивото през 1999 г. (вж. таблица № 9 в точка 5 по-горе).

- 52 От тези цифри е видно, че главният спад на цените, определяни от производството на Общността, е настъпил през 1999 г., а не между 2000 г. и периода на разследване. Впрочем в съображение 44 от обжалвания регламент Съветът е счел, че положителните тенденции за производството на Общността са възникнали най-вече между 1998 г. и 2000 г. Тази констатация илюстрира факта, че цената, определяна от производството на Общността, не е единственият, а е един от факторите, които следва да бъдат взети предвид при преценката на вредата, доколкото други фактори могат не само да компенсират този спад, но също така да позволят на Съвета да заключи, че положението на производството на Общността се е подобрило. Поради това, от липсата на данни в обжалвания регламент, че главният спад в цената, определяна от производството на Общността, е настъпил през 1999 г., не може да се заключи, че посоченият регламент е незаконосъобразен, имайки предвид и обстоятелството, че видно от временния регламент между 2000 г. и периода на разследване посочената цена също се е понижала.
- 53 Независимо от това, като е заключил, че производството на Общността е претърпяло съществена вреда в периода на разследване, по-конкретно във връзка с цените и рентабилността, Съветът задължително е приел, че за разлика от периода между 1998 г. и 2000 г., другите свързани с вредата фактори не са могли да компенсират спада на цените и на рентабилността, констатиран в периода на разследване. Следователно Първоинстанционният съд трябва да провери дали, както твърди жалбоподателят, Съветът по този начин не е допуснал явна грешка при преценката.
- 54 Във връзка с това, що се отнася до интервала между 2000 г. и периода на разследване, съответстващ на втората половина от разглеждания период, Съветът отбелязва, че „почти всички показатели леко се повишиха, останаха непроменени или спаднаха“ и че „именно през този период е най-осезаема съществената вреда, претърпяна от производството на Общността“. Това твърдение налага извода, че Съветът по никакъв начин не претегля различните фактори, свързани с вредата, макар да приема, че някои от тях са били благоприятни, така че посоченото твърдение изобщо не може да докаже наличие на съществена вреда, претърпяна от производството на Общността между 2000 г. и периода на разследване.

- 55 Вярно е, от друга страна, че Съветът е счел в съображение 46 от обжалвания регламент, че между 2000 г. и периода на разследване положението на производството на Общността се е влошило, изтъквайки, че „пазарният дял, паричният поток, инвестициите и възвращаемостта на инвестициите отбелязаха съществен спад“. Подчертавайки в съображение 47 и наблюдаваната тенденция по отношение на други фактори, свързани с вредата, по-конкретно намаляването на рентабилността и на продажните цени на производството на Общността в периода на разследване, Съветът е заключил, че производството на Общността е претърпяло съществена вреда.
- 56 Независимо от това, както твърди жалбоподателят, следва да се приеме, от една страна, че разсъждавайки по този начин, Съветът напълно е пренебрегнал факта, че през целия разглеждан период са отбелязани редица подобрения, понякога съществени, що се отнася до обемите на производство (+ 34 %), капацитета (+ 30 %), използването на капацитета (+ 3 процентни точки), обема на продажби в Общността (+ 57 %), пазарният дял (+ 23 % или + 6,9 процентни точки), запасите (- 29 %), заетостта (+ 16 %) и производителността (+ 15 %), а от друга страна, че дори по отношение само на интервала между 2000 г. и периода на разследване Съветът не е отчетел, че някои важни фактори са показали положителна тенденция. Ето защо, освен слабото подобрение на положението в областта на заетостта и заплащането, следва да се подчертае по-специално, че обемът на продажби на производството на Общността се е увеличил с 2 %, за да достигне рекордно ниво от 136 421 t в периода на разследване, като производственият капацитет от своя страна е отбелязал нарастване с 2,5 %.
- 57 На следващо място трябва да се припомни, че в съображение 46 от обжалвания регламент Съветът твърди, че между 2000 г. и периода на разследване, „[п]азарният дял, паричният поток, инвестициите и възвращаемостта на инвестициите отбелязаха съществен спад“.
- 58 В това отношение в съдебното заседание жалбоподателят заявява, че обжалваният регламент неправилно е установил в съображение 46, че пазарният дял на производството на Общността силно е намалял.

- 59 Съветът признава, че става въпрос за грешка, но счита, че този довод не е своевременно изложен и поради това не може да бъде взет предвид от Първоинстанционния съд.
- 60 Следва да се напомни, че съгласно член 44, параграф 1, буква в) във връзка с член 48, параграф 2 от Процедурния правилник исквата молба или жалбата съдържа предмета на спора и кратко изложение на изложените правни основания, като в хода на производството не може да се въвеждат нови правни основания, освен ако те не почиват върху правни или фактически обстоятелства, установени в хода на производството. Същевременно, правно основание или довод, което/който представлява разгръщане на основание, изтъкнато преди това изрично или имплицитно в исквата молба или жалбата, и което/който се намира в тясна връзка с последното, следва да бъде допуснато/допуснат (вж. в този смисъл Решение на Съда от 30 септември 1982 г. по дело *Amylum/Съвет*, 108/81, Recueil, стр. 3107, точка 25; вж. Решение на Първоинстанционния съд от 20 септември 1990 г. по дело *Hanning/Парламент*, T-37/89, Recueil, стр. II-463, точка 38 и Решение от 17 юли 1998 г. по дело *Thai Bicycle/Съвет*, T-118/96, Recueil, стр. II-2991, точка 142, и цитираната съдебна практика).
- 61 В конкретния случай следва да се отбележи, че жалбоподателят още в жалбата си е изтъкнал обстоятелството, че обжалваният регламент нарушава основния регламент най-вече поради неправилната преценка на икономическите показатели при установяването на вредата (точка първа от третото основание). По-специално в жалбата си жалбоподателят изтъква, че „обжалваният регламент подминава с мълчание факта, че спадът на цените [...] съпада с [...] съществени увеличения на пазарните дялове на предприятия в Общността“. Ето защо въпросното съображение на жалбоподателя се отнася до третото основание, изтъкнато в жалбата му, и следователно представлява уточнение, което е тясно свързано с използваната от него аргументация в подкрепа на това основание.

62 Ето защо този довод е допустим.

63 Впрочем, както Съветът посочва, съдържащото се в обжалвания регламент твърдение, че „пазарният дял [на производството на Общността] значително е намалял“, е явно неправилно и противоречи на данните, възпроизведени във временния регламент, чиято точност страните не оспорват. Всъщност от временния регламент е видно, че между 2000 г. и периода на разследване пазарният дял не е намалял, още по-малко пък значително, а обратно, съществено се е увеличил от 34,3 % на 36,7 %, тоест с 2,4 процентни точки (вж. таблица № 10 в точка 5 по-горе).

64 Поради това е уместно да се установи дали тази грешка може да доведе до отмяна на обжалвания регламент.

65 Във връзка с това не може да се оспори, че тенденциите, свързани с пазарния дял на производството на Общността, представляват фактор от съществено значение, когато се преценява наличието на съществена вреда за посоченото производство. Освен това се налага изводът, че определяйки този фактор като „значително намалял“, Съветът не само е създад неотговаряща на действителността представа за тенденцията на този фактор, но в заключението си относно наличието на съществена вреда, претърпяна от производството на Общността, е придал важно значение на този елемент.

66 При тези условия, дори без да е необходимо да се установява дали обстоятелствата, описани в точки 54—56 по-горе, са достатъчни, за да се заключи, че Съветът е допуснал явна грешка при преценката във връзка с установяването на посочената съществена вреда, Първоинстанционният съд констатира, че допускайки фактическа грешка относно тенденцията на

пазарния дял на производството на Общността между 2000 г. и периода на разследване — интервал от време, в който счита, че претърпяната вреда е била най-силно изразена, Съветът е възприел явно погрешна предпоставка, за да установи наличие на посочената вреда, преценявайки както положителната, така и отрицателната тенденция на релевантните според него фактори. Впрочем, имайки предвид, от една страна, че Първоинстанционният съд няма право да замести материалната преценка на Съвета със своята, и от друга — че не е било изключено и без тази грешка Съветът да установи наличие на съществена вреда, обжалваният регламент следва да бъде отменен само на това основание (вж. в този смисъл Решение на Първоинстанционния съд от 2 май 1995 г. по дело NTN Corporation и Koyo Seiko/Съвет, T-163/94 и T-165/94, Recueil, стр. II-1381, точка 115).

- 67 Независимо от това Първоинстанционният съд счита, че следва да се разгледа също така точка първа от четвъртото основание, свързано с причинно-следствената връзка между спада на продажните цени на производството на Общността и руския внос.

По точка първа от четвъртото основание, свързано с нарушение на основния регламент поради неправилно установяване на причинно-следствена връзка между дъмпинговия внос и твърдяната съществена вреда за производството на Общността

- 68 Съгласно член 3, параграф 3 от основния регламент „[п]о отношение на въздействието на дъмпинговия внос върху цените се установява дали в резултат на дъмпинговия внос са налице цени, значително по-ниски в сравнение с цените за подобни стоки, произведени в Общността, или дали в резултат на този внос е налице значително потискане на цените по друг начин, или е налице значително препятстване на увеличението на тези цени, което би настъпило иначе“.

69 Член 3, параграф 6 предвижда следното:

„От всички предоставени по параграф 2 относими доказателства трябва да става ясно, че дъмпинговият внос причинява вреда по смисъла на настоящия регламент. По-конкретно това показва въздействието върху производството на Общността, съгласно параграф 5, на обема и/или ценовите равнища по параграф 3, както и че това въздействие е в степен, която позволява то да бъде определено като значимо.“

70 Накрая, член 3, параграф 7 предвижда следното:

„Изследват се и всички известни фактори, различни от дъмпинговия внос, които в същото време причиняват вреда на производството на Общността, за да се гарантира, че вредата, причинена от тях, не се приписва на дъмпинговия внос по параграф 6. Фактори, които може да се изследват в тази връзка, са [...] свиване на търсенето или промени в потреблението [...]“.

71 От съдебната практика, цитирана в точка 43 по-горе, е видно, че установяването на причинно-следствена връзка между съществената вреда, претърпяна от производството на Общността, и дъмпинговия внос предполага преценка на сложни икономически въпроси. Във връзка с това общностните институции разполагат с право на широка преценка и следователно общностният съд трябва да ограничи контрола си до проверка на спазването на процесуалните правила, съответствието с действителността на фактите, които са установени с оглед на извършването на оспорвания избор, липсата на явна грешка при преценката на тези факти и липсата на превишаване на власт.

72 При определянето на вредата Съветът и Комисията също така са длъжни да преценят дали установената от тях вреда действително произтича от дъмпингов внос и да разграничат всяка вреда, резултат от други фактори, и по-конкретно тази, която се дължи на собственото поведение на производителите в Общността (Решение на Съда от 11 юни 1992 г. по дело *Extramet Industrie/Съвет*, C-358/89, *Recueil*, стр. I-3813, точка 16).

73 Що се отнася до настоящия случай, в съображение 46 от обжалвания регламент Съветът уточнява по отношение на интервала между 2000 г. и периода на разследване следното:

„[О]тразявайки нарастналото присъствие на дъмпинговия внос с ниски цени от Русия, положението на производството на Общността се влоши. Пазарният дял, паричният поток, инвестициите и възвращаемостта на инвестициите отбелязаха съществен спад.“ [неофициален превод]

74 След това в съображение 66 от обжалвания регламент Съветът твърди следното:

„[Р]азликата в цените между произвеждания в Общността силиций и силиция, внасян от Русия, [се е увеличила] на 11 % средно [през периода на разследване] независимо от спада със 7 % на цените на производството на Общността между 2001 г. и периода на разследване. Тя е показателна за ефекта на руските цени върху тези на производството на Общността.“ [неофициален превод]

75 Във връзка с това следва да се отбележи, че според данните, изложени във временния регламент (вж. таблици № 4 и 9 в точка 5 по-горе), разликата между руските цени и определяните от производството на Общността между 1998 г. и 2000 г. и разликата, съществуваща между 2000 г. и периода на разследване, са били сходни.

- 76 Същевременно нито в обжалвания регламент, нито в процесуалните документи Съветът и Комисията изрично твърдят, че спадът на цените на производството на Общността през 1999 г. (единственият спад в периода между 1998 г. и 2000 г.) е последица от занижаването на руските цени. В обжалвания регламент Съветът дори описва периода между 1998 г. и 2000 г. като период, през който резултатите на производството на Общността са били по-скоро задоволителни. Следва също така да се отбележи, че значителното нарастване на разликата между средната цена на руския внос и тази, определяна от производството на Общността между 2000 г. и 2001 г., не е попречило на производството на Общността да увеличи средната си цена между 2000 г. и 2001 г. (вж. таблици № 4 и 9 в точка 5 по-горе).
- 77 Така съображенията, съдържащи се в обжалвания регламент, и данните, възпроизведени във временния регламент, показват, че разликата в цените е само един от факторите, които трябва да бъдат взети предвид при разглеждането на причинно-следствената връзка между руския внос и твърдяната вреда, и от нейното съществуване само по себе си не може по никакъв начин да се заключи, че спадът на цените на производството на Общността в периода на разследване се е дължал единствено или главно на руския внос.
- 78 Съветът и Комисията поддържат, че вредата произтича от дъмпинговия внос по следния начин: през 2001 г. производството на Общността е понесло загуби в обема на продажби, опитвайки се да запази цените си предвид понижаващите се цени на силиция от Русия. В периода на разследване в крайна сметка то е било принудено да реагира на натиска върху цените, за да запази обема си на продажби, и поради това силно е намалило цените си, което е довело до по-слаба рентабилност (съображение 52 от временния регламент).
- 79 Жалбоподателят счита, че общностните институции неправилно са счели, че руският внос е причина за загубите в обема на продажби на производството на Общността през 2001 г. и спада на цените му в периода на разследване. Те са пренебрегнали ефекта, на първо място, на свиването на търсенето на пазара на силиций, на второ място, на увеличаването на пазарния дял на производството на Общността и на трето място, на обстоятелството, че в периода на

разследване голяма част от продажбите, реализирани от производството на Общността по отношение на потребители в химическата промишленост, са били пренасочени към потребителите в металургичната промишленост.

- 80 Следователно трябва да се прецени основателността на твърденията на жалбоподателя и да се установи дали същите могат да докажат, че Съветът е превишил правото на широка преценка, с което разполага съгласно съдебната практика, цитирана в точка 43 по-горе.

— Относно свиването на търсенето от страна на всички потребители

- 81 В хода на съдебното заседание Съветът изтъква, че в писменото си становище жалбоподателят не е изложил аргументи относно свиването на търсенето по принцип, а само относно свиването на търсенето от потребители в химическата промишленост. Ето защо изтъкването на това обстоятелство от жалбоподателя не е своевременно, поради което е недопустимо.

- 82 Без съмнение в точка 44 от жалбата си жалбоподателят посочва, че „понижаването на цените (и на рентабилността) на производството на Общността между 2000 г. и периода на разследване отразява главно свиването на търсенето на силиций“.

- 83 Следователно възражението на Съвета относно допустимостта на аргументите, свързани със свиването на търсенето, е лишено от всякакво основание.

- 84 Що се отнася до съществуването на спора, следва да се припомни, че обжалваният регламент не съдържа никакъв анализ на тенденцията на търсенето, като Съветът се ограничава да потвърди в съображение 48 от посочения регламент заключенията на временния регламент досежно вредата.
- 85 От временния регламент (вж. таблица № 1 в точка 5 по-горе) е видно, че потреблението на силиций в Европейския съюз е намаляло с 4 % през 2001 г., след това с 1 % в периода на разследване.
- 86 Необходимо е отново да се посочи, че отправната точка на тезата на Съвета, според която вредата е резултат от руския внос между 2000 г. и периода на разследване, е че през 2001 г. производството на Общността е понесло загуби в обемите на продажби, опитвайки се да запази цените си предвид понижаващите се цени на руските производители износители, което е принудило производството на Общността да намали цените, за да запази или да възстанови впоследствие, в периода на разследване, обемите си на продажби. Ето защо следва да се прецени дали Съветът може, без да допусне явна грешка в преценката, да приеме, че единствено руският внос е причина за спада в обемите на продажби на производството на Общността през 2001 г., въпреки факта, че потреблението в Общността през 2001 г. е било в период на свиване.
- 87 Във връзка с това е необходимо на първо място да се посочи, че таблица № 8 от временния регламент (вж. точка 5 по-горе) съдържа грешка при пресмятането, допусната от Съвета в отговор на писмения въпрос на Първоинстанционния съд, и че от тази таблица, след коригирането ѝ, е видно, че през 2001 г. обемът на продажби на производството на Общността е намалял само с 4 %, а не със 7 %, както първоначално е било отбелязано в таблицата.
- 88 Тази корекция показва, че степента на намаляване на обема на продажби на производството на Общността през 2001 г. (- 4 %) отразява точно степента на свиването на търсенето (- 4 %), поради което се оказва, че равнището на

продажби на производството на Общността само стриктно е следвало общата тенденция на потреблението в Общността. Това обстоятелство поставя под съмнение твърдението на Съвета, според което спадът на обемите на продажби на производството на Общността през 2001 г. се дължи на занижаване на цените, определяни от руските производители износители, тъй като този спад може да намери разумно обяснение в свиването на търсенето в Общността. Всъщност се налага изводът, че този решаващ елемент не е бил взет предвид от Съвета.

89. Нещо повече, необходимо е да се подчертае, че през 2001 г. производството на Общността е запазило своя пазарен дял, въпреки че е увеличило цените си с 3 %, докато средната цена на руския внос е намаляла с 12 %, което показва липса на каквото и да е съществено влияние на цените на руския внос върху положението на производството на Общността.
90. Следователно тенденцията на въпросните показатели не потвърждава тезата на Съвета, според която спадът на обема на продажби на производството на Общността през 2001 г. се е дължал единствено на руския внос, а подкрепя твърдението на жалбоподателя, според което този спад е бил преди всичко резултат от свиването на търсенето през 2001 г.
91. По отношение на периода на разследване следва да се припомни, че търсенето на силиций допълнително е намаляло с 1 %. Независимо от това обемът на продажби и пазарният дял на производството на Общността са се увеличили съответно с 6 % и 2,4 процентни точки и са достигнали рекордно ниво.
92. Въпреки това Съветът счита, че намаляването на търсенето не е засегнало продажбите на производството на Общността, имайки предвид обстоятелството, че последните са се увеличили и че нарастването на пазарния дял на производството на Общността между 2000 г. и периода на разследване е било логична последица от стабилността на продажбите в рамките на един свиващ се пазар.

- 93 Тази теза на Съвета не е защитима. На един прозрачен и конкурентен пазар, какъвто е пазарът на силиций според обжалвания регламент, намаляването на търсенето упражнява натиск върху цените. Стопанският субект, изправен пред спад на търсенето, може да избира между намаляване на своя обем на продажби и понижаване на цените си.
- 94 Освен това се налага се изводът, че Съветът не е изложил какъвто и да било аргумент във връзка с особените обстоятелства, които са позволили на производството на Общността да запази, дори да увеличи своя обем на продажби, поддържайки нивото на цените си въпреки настъпилото в периода на разследване намаляване на търсенето.
- 95 С оглед на изложеното по-горе следва да се заключи, че обжалваният регламент съдържа явна грешка в преценката, тъй като Съветът е пренебрегнал ефекта на свиването на търсенето върху положението на производството на Общността.

— Относно разширяването на пазарния дял и обема на продажби на производството на Общността

- 96 Жалбоподателят счита, че институциите са допуснали също грешка в преценката, тъй като са пренебрегнали логическата връзка, съществуваща между спада на цените на производството на Общността в периода на разследване и увеличаването на неговите продажби и пазарен дял.
- 97 В това отношение е необходимо да се припомни, че пазарният дял на производството на Общността се е увеличил от 29,8 % на 36,7 % в разглеждания период, тоест с 6,9 процентни точки. Между 2000 г. и периода на разследване, когато според Съвета вредата е била най-силно изразена, производството на Общността е увеличило обема си на продажби с 2 %, а пазарния си дял с 2,4 процентни точки в рамките на един свиващ се пазар (вж. таблица № 10 в точка 5 по-горе).

- 98 Според Съвета нарастването на обема на продажби в периода на разследване било незначително и представлявало защитна мярка, чрез която производството на Общността възстановило загубения през 2001 г. обем, опитвайки се да запази цените си предвид руския внос (- 4 %). Увеличаването на обема на продажби и пазарния дял в периода на разследване не наложило никакъв спад на цените, тъй като последният се дължал единствено на намаляването на руските цени.
- 99 На първо място, от коригираните данни в таблица № 8 от временния регламент (вж. точка 87 по-горе) е видно, че в периода на разследване производството на Общността не само е възстановило загубения обем на продажби през 2001 г. (- 4 %), но отбелязвайки увеличение с 6 %, е достигнало рекордно ниво през целия разглеждан период.
- 100 Също така пазарният дял на производството на Общността, останал непроменен през 2001 г., е отбелязал увеличение с 2,4 процентни точки (от 34,3 % на 36,7 %) в периода на разследване и също е достигнал рекордно ниво.
- 101 Следователно в конкретния случай производството на Общността е увеличило продажбите си в рамките на един свиващ се пазар и е отбелязало нарастване на пазарния дял между 2000 г. и периода на разследване, равняващо се на половината от общия пазарен дял на руските производители износители.
- 102 Съветът отрича, че спадът на цените на производството на Общността е съставлявал конкурентно предимство, което е довело до постигането на този резултат. Според Съвета спадът на цените представлявал единствено защитна мярка срещу занижаването на руските цени, чрез която да се избегне намаляването на обема на продажби. Същевременно Съветът и Комисията

не са изтъкнали никакви доводи, от които да стане ясно как е било възможно между 2000 г. и периода на разследване пазарният дял на производството на Общността да нарасне с 2,4 процентни точки в рамките на един свиващ се пазар, без да се намалят цените.

103 Следва да се припомни, че Съветът основава аргументацията си на тезата, според която, на първо място, през 2001 г. производството на Общността е понесло загуби в продажбите поради занижаване на руските цени и на второ място, в периода на разследване е било принудено драстично да намали цените си, за да избегне допълнителни загуби или да възстанови понесените през 2001 г. загуби в обема на продажби.

104 Както се вижда от точка 88 и сл., отправната точка на тази теза е погрешна, тъй като Съветът не е взел предвид приемливото обяснение, според което загубата в продажбите през 2001 г. (- 4 %) се е дължала единствено или главно на свиване на търсенето (- 4 %), нито пък е изложил доводи, които да оборят това обяснение.

105 Нещо повече, доколкото изводите на Съвета почиват върху хипотезата, че производството на Общността е възприело защитно поведение, за да запази обема си на продажби, те са необосновани предвид увеличението с 6 % в периода на разследване, което не може да се квалифицира като обикновено запазване на обема. Това увеличение е изравнило и надхвърлило загубата от 4 % през 2001 г., така че между 2000 г. и периода на разследване производството на Общността е отбелязало нарастване на обема на продажби с над 2 %.

106 Ето защо следва да се приеме, че Съветът и Комисията не излагат никакви относими доводи, с които да докажат, че в периода на разследване същественото увеличаване на пазарния дял на производството на Общността в рамките на един свиващ се пазар е било възможно без конкурентното предимство, дължащо се на намаляването на неговите цени.

107 По отношение на оценката на въздействието на увеличаването на обема на продажби и пазарния дял върху положението на производството на Общността между 2000 г. и периода на разследване Съветът се ограничава да посочи следното в съображение 46 от обжалвания регламент:

„[П]оради увеличаването на дъмпинговия внос с ниски цени от Русия [...], положението на производството на Общността се влоши. Пазарният дял отбеляза съществен спад.“ [неофициален превод]

108 Предвид обстоятелството, че между 2000 г. и периода на разследване пазарният дял на производството на Общността значително се е увеличил, а не е отбелязал „съществен спад“, се налага изводът, че в обжалвания регламент Съветът не само е пропуснал да разгледа въпроса дали спадът на цените е бил задължително условие за увеличаването на обема на продажби и пазарния дял и следователно дали по отношение на спада на цените става въпрос за вреда, резултат от собственото поведение на производството на Общността по смисъла на Решение по дело Extramet Industrie/Съвет, точка 72 по-горе, но и неправилно е определил в този контекст руският внос като свързан с вредата фактор.

109 Поради това следва да се заключи, че в обжалвания регламент Съветът е допуснал явна грешка в преценката, разглеждайки причинно-следствената връзка между увеличаването на пазарния дял и обема на продажби на производството на Общността и спада на определяните от нея цени.

— Относно пренасочването на продажбите на производството на Общността от потребителите в химическата промишленост към потребителите в металургичната промишленост

110 Жалбоподателят изтъква, че в обжалвания регламент Съветът неправилно е приел, че спадът на покупките на силиций от потребители в химическата

промишленост не е допринесъл за претърпяната от производството на Общността вреда, поради което посоченият регламент погрешно е приписал последиците от този спад на вноса от Русия.

- 111 Преди всичко следва да се припомни, че съображения 63 и 64 от обжалвания регламент гласят следното:

„През периода между 2000 г. и периода на разследване, когато показателят на вредата показваше определен спад по отношение на цените и рентабилността, продажбите на потребителите в химическата промишленост спаднаха с около 5 000 t (– 7,0 %), но средните цени се увеличиха с 14 EUR/t (+ 1,1 %). За всички продажби сравнителните цифри показват увеличение от около 3 000 t (+ 2,1 %), докато средните цени са спаднали с 46 EUR/t (– 3,7 %).

Поради това няма причини да се счита, че претърпяната вреда от производството на Общността е предизвикана от спад в продажбите на клиенти от химическата промишленост. Всъщност предвид характера на претърпяната вреда вярно е обратното.“ [неофициален превод]

- 112 От данните, съдържащи се в съображение 61 от обжалвания регламент и таблица № 8 от временния регламент (вж. точка 5 по-горе), е видно, че продажбите от производството на Общността на потребители в химическата промишленост, повечето от които използват силиций с високо качество, слабо са се понижали през 2001 г. (– 0,6 %, тоест – 445 t) и са отбелязали съществен спад в периода на разследване (– 6,4 %, тоест – 4 783 t). За сметка на това продажбите на потребители в металургичната промишленост, голяма част от които употребяват силиций със стандартно или ниско качество, първоначално са се понижали през 2001 г. (– 8,4 %, тоест – 4 904 t), а след това в периода на разследване са отбелязали силно увеличение (+ 24,1 %, тоест + 12 985 t). В резултат на това съотношението между обема на продажби на производството на Общността към потребители в химическата промишленост и общия обем

на тези продажби на силиций от Общността се е променило от 58 % през 2001 г. на 51 % в периода на разследване, като спрямо продажбите на потребители в металургичната промишленост това съотношение е нараснало от 42 % на 49 %.

- 113 Впрочем безспорно е, че средната цена на силиция, продаден от производството на Общността на тези два вида потребители, е различна и в периода на разследване се е увеличила на 1 301 EUR/t силиций, продаван на потребители в химическата промишленост, и на 1 063 EUR/t силиций, продаван на потребители в металургичната промишленост, видно от източниците, посочени в точка 112 по-горе. Следователно описаната в тази точка съществена промяна на съотношението между продажбите от производството на Общността на силиций, предназначен за потребители в химическата промишленост, от една страна, и за потребители в металургичната промишленост, от друга, и общия обем на продажби на силиций несъмнено влияе отрицателно върху изчисляването на средната цена в периода на разследване на силиция, продаден от производството на Общността.
- 114 Според твърденията на жалбоподателя, изложени в хода на административната процедура и неоспорени от Съвета, това пренасочване на продажбите е било напълно независимо от вноса от Русия. Освен това в хода на производството пред Първоинстанционния съд се установява, че единственият пример за продажби на руски продукти на потребители в химическата промишленост, доведен до знанието на институциите, е свързан с мостра от 200 t — незначително количество в сравнение с обемите на продажби на производството на Общността към тази група потребители (69 652 t за периода на разследване). Впрочем Съветът не оспорва, че причината за намаляването на продаваните обеми на потребителите в химическата промишленост е била свиването на търсенето от тяхна страна.
- 115 Следователно в обжалвания регламент Съветът е допуснал явна грешка в преценката, когато е анализирал въздействието върху средната цена, определена от производството на Общността, на свиването на търсенето от потребителите в химическата промишленост, на свързания с това спад на продажбите към тази група потребители и едновременното увеличаване на продажбите към потребители в металургичната промишленост.

- 116 От всичко изложено следва, че при своя анализ, довел до установяване на причинно-следствена връзка между руския внос и твърдяната вреда за производството на Общността, Съветът е допуснал явни грешки в преценката, като не е отчетел задължителното въздействие, на първо място, на свиването на търсенето върху обема на продажби на производството на Общността между 2000 г. и периода на разследване, на второ място, на увеличаването на пазарния дял и обема на продажби на последното между 2001 г. и периода на разследване върху определяните от него цени и на трето място, на изменението на структурата на продажбите му между 2001 г. и периода на разследване върху степента на спада на средната цена на неговите продажби. Така той е стигнал до извода, че руският внос има неблагоприятни последици за производството на Общността, макар техният произход да не е свързан с този внос.
- 117 Нещо повече, необходимо е да се констатира, от една страна, че посочените по-горе грешки опорочават главната теза на институциите, на която се основава установяването на причинно-следствената връзка, и от друга, че основният регламент упоменава изрично свиването на търсенето и измененията на конфигурацията на потреблението като фактори, чието влияние върху вредата следва да се прецени, за да не бъдат възприемани като резултат от дъмпинговия внос.
- 118 Предвид горното, дори да се допусне, както твърди Съветът, че производството на Общността е претърпяло съществена вреда, следва да се приеме, че съдържащите се в обжалвания регламент явни грешки в преценката, допуснати от Съвета при анализа на причинно-следствената връзка, представляват нарушение на основния регламент.
- 119 С оглед на изложените по-горе съображения, третото и четвъртото основание трябва да бъдат приети. Ето защо обжалваният регламент следва да се отмени по отношение на жалбоподателя, без да е необходимо да се разглеждат останалите негови основания и доводи.

Относно разноските

- ¹²⁰ По смисъла на член 87, параграф 2 от Процедурния правилник загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане. По смисъла на член 87, параграф 4, първа алинея институциите, които са встъпили в делото, понасят направените от тях съдебни разноски. След като Съветът е загубил делото, той следва да бъде осъден да понесе направените от него съдебни разноски, както и тези на жалбоподателя. Комисията понася направените от нея съдебни разноски.

По изложените съображения

ПЪРВОИНСТАНЦИОННИЯТ СЪД (трети състав)

реши:

- 1) **Член 1 от Регламент (ЕО) № 2229/2003 на Съвета от 22 декември 2003 година за налагане на окончателно антидъмпингово мито и окончателно събиране на временното мито, наложени върху вноса на силиций с произход от Русия, се отменя, доколкото налага на жалбоподателя антидъмпингово мито.**

- 2) **Съветът понася направените от него съдебни разноски и тези на жалбоподателя.**

3) Комисията понася направените от нея съдебни разноски.

Jaeger

Tiili

Czúcz

Обявено в открито заседание в Люксембург на 14 март 2007 година.

Секретар

Председател

E. Coulon

M. Jaeger